

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMANE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:

CLUJ.

Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 150 Lei la an.

Redactor responsabil:

Dr. SEBASTIAN STANCA

Telefon 13-74

Biserica adevărată

Creștinismul în actuala sa manifestare bisericească ia formă confesională. Astăzi există pe pământ un număr de biserici (concesiuni) creștine și fiecare din acestea revindecă pe seama sa dreptul de a fi unica biserică adevărată întemeiată de Hristos. În fața acestei situații e explicabilă întrebarea unora, „care-i biserică adevărată a lui Hristos”, sau în formă mai îndrăzneță „există în realitate o biserică de natura aceasta?” Firește toate bisericile creștine nu pot fi adevărate, căci adevărul e numai unul, dar nici toate nu pot fi neadevărate, oricare ar fi diferențele între ele, căci biserică adevărată a lui Hristos, fiind înzestrată cu darul infailibilității, adică cu „asistența continuă a Duhului sf., care o ferește de rătăcire în conservarea și predicarea revelațiunii divine, încredințate ei de Dumnezeu” nu poate dispărea.

Natural, cadrul unui mic articol de ziar permite lămurirea acestei chestiuni numai în câteva propoziții și nici decum în mod amănunțit.

Foarte simplu și totodată spre mulțumirea tuturor bisericilor creștine, a crezut că poate lămuri chestiunea adevăratei biserici a lui Hristos, așa numitul „curent de toleranță modern” prin afișarea unei concepții sui generis despre biserică autentică creștină. Curentul acesta contestă fiecărei biserici — privită aparte — caracterul veracității și recunoște adevărata biserică a lui Hristos numai în totalitatea, în suma bisericilor creștine existente pe pământ, căci fiecare biserică creștină în mod izolat fiind numai o încercare pur omenească de a înțelege spiritul creștinismului, nu cuprinde doctrina lui Hristos în întregime, ci numai frânturi din ea. Deci învățătura lui Hristos ar fi repar-

tizată pe bisericile creștine existente, care la rândul lor sunt componentele adevăratei biserici. Potrivit acestei concepții, fără îndoială toate bisericile creștine au aceeași valoare, dar totodată nici una din ele nu-i cea adevărată și nici toate nu sunt neadevărate. Or chestiunea nu se poate pune în forma aceasta fiind în contradicție cu realitatea istorică.

Cercetând izvoarele sfinte ne convingem deplin că intenția și voința Mântuitorului a fost întemeierea numai unei *unice* biserici. Hristos vorbește numai de o *unică* biserică care va dura până la finea lumii, și institue numai o *unică* autoritate bisericească, căci pe aceiași apostoli îi trimite la *toate* popoarele cu ordinul de a învăța și boteza, și cu puterea de a ține și ierta păcatele tuturor. Vorbește apoi de o turmă și un păstor (Ioan 10:16), iar Pavel la Ef. 45 de un Domn, o credință, un botez. Prin urmare concepția curentului amintit e fals, căci una dintre bisericile creștine existente trebuie să fie cea unică adevărată, întemeiată de Hristos și înzestrată cu darul infailibilității.

Ce privește principiul ce trebuie urmat în stabilirea acestei unice adevărate biserici a lui Hristos, a fost în diversele biserici felurit formulat. Precis și lămurit însă l-a fixat numai biserică ort. or., care spune foarte simplu: „Adevărată biserică a lui Hristos e aceea, care a păstrat, păstrează și învață în curăție și întregime până azi doctrina bisericii vechi ecumenice și-i rămâne credincioasă întru toate”. Și într-adevăr, comparând doctrina bisericii ort. de astăzi cu doctrina vechii biserici ecumenice, fixată în doctrina sinoadelor ecumenice și în învățătura unanimă a părinților și învățătorilor bisericesti, ne convingem deplin că numai biserică ort. or. — care potrivit documentelor istorice se reduce în origina ei până la timpul apo-

stolilor și a lui Hristos — a rămas intactă în doctrina și organizarea primită dela Isus și apostoli. Toate celelalte biserici creștine s'au abătut mai mult sau mai puțin dela credința vechei biserici ecumenice, cum se poate constata din cărțile lor simbolice.

Adevărata biserică întemeiată de Hristos e prin urmare cea ort. și numai în sinul ei e mântuirea sufletelor. —ob—

Isus Hristos

Momente din viața lui Isus prea puține ne scoate în relief. Pavel, încât unii dintre ei segeți suat în măsură a spune, că chiar fără datele istorice ale ep. Pauline am ști tot atât despre Isus.

Nici în această privință nu lipsesc extremiștii, cari spun că Pavel nici n'a cunoscut pe Isus. Drews trage această concluzie din rătăcirile șc. Tübingiene.

Chiar dacă Pavel se convertește după înălțarea lui Isus, oare ca soț al lui Varnava, Ioan. Marcu, Silvan, în călătoriile sale și-a astupat urechile evitând a ascultă povestirile cari aminteau pe Isus? Ce-i drept Pavel e conștiu că predica lui nu-i dela oameni, însă cunceaște pe Isus.

Weis în „Paulus u. Jesus“ combate cu înverșunare teoria critică, care se prăbușește de altcum dela sine în fața afirmației lui Pavel din II Cor. V 16.

Încă înainte de convertirea lui adeseori în sinagogele din Ierusalim a trebuit să audă vorbindu-se despre Isus și faptele lui, dar dușmania fariseilor față de Nazarineni nu-l lăsa să vadă în el pe Messia.

Când însă în drum spre Damasc apariția miraculoasă îl opri de-a mai persecuta pe creștini și-a pus întrebarea: „Nu cumva Isus cel slăvit de Nazarineni este Messia?“ După o luptă internă, convertirea era o devadă, că Isus cel răstignit, (în care n'a voit să creadă) este însuș Messia. Messia rășbocnicul și domnul a fost înlocuit după convertirea lui cu Messia cel smerit și blând, care nu prin luptă și peste se va înființa imperiul său, ci prin iubire și aservire.

În Damasc și mai târziu a trebuit să învețe, și tocmai ceace a învățat nou sunt trăsăturile principale ale activității și vieții lui

Isus. E absolut fals a crede că el avea legătură cu Messia cel ceresc al iudaismului, care singur i-a apărut în Damasc.“

O apariție numai a fiului omului precum ni se spune în c. Enoch nici când nu l-ar fi putut convinge, că Messia e în ceriuri și de acolo va veni să judece lumea. Nu numai apariția cerească ci și descrierile Nazarinenilor completează figura lui Messia cel predicat de Pavel.

El are conștiința clară, că Isus în personalitatea lui a luat rolul lui Messia. Subiectul întregii misiuni Messianice a trebuit să-l aibă clar în ochi.²⁾

Deși în scrierile lui nu înzistă mai mult asupra personalității lui Isus, totuși găsim câteva citate, d. ex.: a) În I Cor. 7:10—25; 9, 14; I Tes. 4, 15 se provoca cuvintele Mântuitorului, cari au o valoare absolută.

b) Isus este adus de exemplu când îndeamnă pe creștini la iubire și smerenie, Phil. 2, 5.

c) Vorbește despre instituirea cinei de taină, I Cor. 11, 23.

d) Moartea pe cruce o pune ca centru al predicii lui, deși își îngreunează prin aceasta activitatea-i misionară, I Cor. 1, 18.

Mai mult decât orice Pavel tinde să accentueze Dumnezeuitatea lui Isus, deși de obicei se ferește a-l numi. Dumnezeu (dealtfel în spiritul limbei de atunci Domn era identic cu Dumnezeu), numai într'un loc face excepție. Rom. 9, 5.

Feliul lui de a vorbi astfel despre Isus se poate explica, dacă Pavel avea o temeinică convingere că Messia este Isus omul, care a petrecut între oameni.

b) *Evanghelile.*

I. Langen: Grundriss der Einleitung in das Neue Testament, Freib. 1868. Kaulen: Einleitung in die heiligen Schriften des Alten und Neuen Testaments, Freib. 1876. Tischendorf: Wann wurden unsere Evangelien verfasst? ed. II, 1866. Cornely: Introductio in U. T. libros sacros, 1885. Julicher: Einleitung in das N. T., Tüb. 1901. Soden: Die wichtigsten Fragen im Leben Jesu, Berlin

¹⁾ Jesus von Nazareth Mythos oder Geschichte?

²⁾ Joh. Weik. Tübingen 1910 pg. 108.

1904. Wernte: Die Quellen des Lebens Jesu, Halle 1904. Dausch: Das Johannes-Evangelium, seine Echtheit und Glaubwürdigkeit, München 1909. D. Fr. Strauss: Leben Jesu, Bonn 1904. Kneib: Moderne Leben Jesu: Forschung unter dem Einflusse der Psychiatrie, Mainz 1908. Dr. I. Schaefer: Das Neue Testament, Freib., ed. VII, 1910. Ed. Meyer: Ursprung u. Anfänge des Christentums, vol. I, Belrin, 1921. Dr. I. Schaefer: Die Evangelien und die Evangelienkritik, Freib. 1908. A. Kalthoff: Das Christus-Problem, Grundlinien zu einer Sozialtheologie, Leipzig 1902. Arth. Böthlingh: Zur Aufhellung der Christusmythologie, Frankfurt am Main 1910. P. Jensen: Hat der Jesus der Evangelien wirklich gelebt, Frankfurt am Main 1910. Joh. Weiss: Jesus von Nazareth Mythos oder Geschichte?, Tübingen 1910. Dr. Joh. Leipoldt: Hat Jesus gelebt?, Leipzig 1920. Paul Wernle-Basel: Die Quellen des Lebens Jesu, Tübingen 1913.

Prin evanghelii înțelegem acele scrierii ale N. T., cari se ocupă exclusiv de viața și activitatea Mântuitorului nostru. Bogăția datelor evanghelice a fost și va rămânea totdeauna izvorul nesecat al cunoștințelor privitoare la Isus. Dacă nu s'ar fi ivit în timpul din urmă oameni, cari să discute autenticitatea acestor smieri, nici n'ar fi necesar să le dejudicăm din punct de vedere critic.

Fiind autorul unei cărți un martor ocular al evenimentelor descrise, aduce o dovadă despre adevăratea expunerilor sale. Biserica creștină recunoaște de autori ai evangheliilor canonice pe ap. Matei și Ioan și ucenicilor apostolici, Marcu și Luca.

David Strauss deși accentuează: „Es würde für die Glaubwürdigkeit der biblischen Geschichte von entscheidenden Gewichte sein, wenn es bewiesen wäre, dass sie von Augenzeugen, oder doch nahen Zeitgenossen der Begebenheiten beschrieben ist“³⁾ Se îndoește cel mai mult de adevăratea cuprinsului evangheliilor.

În fața criticei deci trebuie să ne punem întrebarea: provin evang. dela autori recunoscuți de biserică, sau nu? Din tăria argumentelor ce vom putea aduce depinde, adevăratea, sau *falsitatea* teoriilor critice.

I. Autenticitatea scrierilor evanghelice re-

zultă din: 1) oficiul autorilor, ca martori oculari ai vieții lui Isus și din caracterul expunerilor lor.

Exactitatea chiar a celor mai mici amănunte, cari lesne ar fi putut fi trecute cu vederea și cari ne-au fost redade în culori atât de vii, încât trecând prin 19 secole ne face impresia citindu-le că luăm parte activă la desfășurarea evenimentelor sunt cea mai bună mărturie a autorilor evangheliei.

Circumstanțe neînsemnate, ca cele povestite în Luca XXII, 41: „Și El s'a depărtat dela dânșii ca de o aruncatură de piatră și îngenuchind se rugă“, Luc. XXII, 50: „Iar unul dintr'ânșii a lovit pe sluga arhiereului, și i-a tăiat, urechea cea dreaptă“, Marcu XIV, 42: „Sculați-vă să mergem; iată, ce lămi-a vândut s'a apropiat“, Ioan IX, 20, etc. n'au putut fi date de niște autori mai târzii.

Evangheliștii ani dearândul trăesc în societatea lui Isus, Ioan XV, 27; Luca XXIV, 48; Fap. ap. I, 21, 22; Ioan XVII, 8.

Adevăratea expunerilor lor să razemă și pe caracterul lor forte, care îi face ducă lupta până la moarte. Mor nu pentru niște idei, ci pentru atâtea apariții istorice minunate, cari îi fac fanatici.

2) Din măreția și unitatea chipului lui Isus înfățișat în evanghelie.

Dacă chipul lui Isus nu este istoric, este o invenție. Inventatorii în acest caz ar fi trebuit să aibă o icoană a desăvârșirii morale. Oare corespunde figura lui Isus cu idealul unui învățător iudeu? Au doră nu cunoaștem idealul poporului iuden din timpul apariției Mântuitorului (Hettinger Fund. Theolog). Iată ce spune chiar Renan în această privință:

„Din fericire pentru El, că nu cunoșcu scolastica bizară, care se învăța la Ierusalim și care în curând trebuia să constituie Talmudul. Dacă câțiva farisei l-au introdus în sinagogele din Galileea, el nu le frecventă și când mai târziu atinse această cazuistică neroadă, nu-i inspira decât desgust.“⁴⁾ Evangheliștii nici decum n'au putut inventa pe eroul operei lor (Rousseau: „poetul ar fi mai mare, decât eroul operei sale“) ci au copiat armonia tuturor trăsăturilor lui Isus.

G. Muntean.

³⁾ D. Strauss, Das Leben Jesu kritisch bearbeitet § 13.

⁴⁾ Renan, Vie de Jésus II ed. pg. 38.

Evanghelie și avere

Nimic nu sugrumă munca spirituală și încurcăză cu atâta putere, orice avânt tînăr spre preocupări idealiste, ca goana după avere și câștig. Sub straturi de bogății nasc adeseori cutremure, ce întrec pe cele pregătite de natură. Pentru aceea cele două noțiuni: evanghelie și avere prea puțin se pot uni una cu alta. Pe hârtie se împreună atât timp cât se pot lupta una cu alta.

Evanghelia Mântuitorului sprijinește pe cei desmoșteniți și nebăgați în seamă însă nu în acel înțeles acela, că evanghelia ar dori numai înaintarea acelor cari trăiesc în mizerie, cari se hrănesc cu mâncări rele, se îmbracă în haine zdrențioase și friguroase — sau, ar dori decăderea acelor cari trăiesc în împrejurări favorabile și plăcute. Această interpretare ar fi o mare greșală. De fapt Mântuitorul nici când n'a accentuat, că săracii sunt buni necondiționat, și cei în stare bună negreșit răi. Mântuitorul a spus: „ceea ce este vrednic în om, este sufletul“. Desăvârșește! Spre desăvârșire nu vei ajunge prin grămădirea de bogății și bani. Desăvârșirea zace în sufletul fiecărui om. Când vei recunoaște acest adevăr, atunci orice dor după avere se va nimici. Averea vremelnică o atacă molliile și rugina, pe când comoara sufletului nu se fură. În camera sufletului stă ascunsă neprețuită avere spirituală. Caută a lepăda orice avere străină de sufletul tău. Deodată cu avere vine și îngâmfarea, alipirea de lucruri nemernice și neplăceri statornice, cari se pun de-acurmezisul în drumul spre perfecțiune.

Mântuitorul accentuiază că spre desăvârșire omul nu v'a ajunge prin ceea ce posedă și poate chiar nici prin însăși fapta lui, ci prin ceea ce omul — este. — Dovadă vie este tînărul bogat ce se apropie de Mântuitorul, cerându-i sfatul pentru ajungerea la desăvârșire. Isus îl sfătuiește să se lapede de avere. „E cea mai mare piedecă spre fericire. E o povară ce-ți înnăbușă conștiința religioasă. Deodată cu lepădarea averei vei afla în tine semanța desăvârșirii“.

Iată deci, cu câtă ușurință se poate desprinde din comunicările Mântuitorului adevărul evanghelic și poate tocmai pentru acest fapt, îl aplicăm atât de cu greu în viața de toate zilele. Firea omului este dispusă, să

facă mai curând contrariul celor cerute. Arătându-ne — statul evanghelic — primejdia averii, noi totuși alergăm în ruptul capului, din zori până seara, după avere și câștig.

Chiar și noi preoții adesea predicăm din ușa altarului desavantagiile, tristețile și amăgitoarele urmări ale bogăției; scotem câte-o rază de idee din minunata parabolă: săracul și bogatul; și combatem materialismul, ce să înrădăcinase în toate clasele sociale, cu o sumedenie de argumente bine răsunătoare, câți nu sunt însă cari slujesc averii, clădesc hambare cu etaj, aducem mașină de îmblănit în curtea parohială, țin mori, cărciume, arânzi, etc. Astfel de împrejurări sunt compromițătoare și zădărnicesc orice activitate parohială.

Prin urmare o muncă cu bine rezultate evanghelice numai atunci se va putea realiza când atât preoții și după ei și credincioșii vor urma cuvântul Mântuitorului „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu, și toate celelalte se vor adăuga vouă“.

Pr. V. Șeulean.

University Library Cluj

† DR. TEODOR POPESCU

Unul dintre cei mai vrednici bărbați ai bisericii noastre, avocatul și juristul Consistoriului nostru, Dr. Teodor Popescu, s'a stins din viața la 14 Febr. a. c., în floarea bărbăției sale la vârsta de 45 ani. O boală scurtă, dar grea și erudă pe care n'a putut-o birui nici știința și stăruința medicală, l-a smuls fără milă din mijlocul familiei și a muncii sale laborioase. Consistoriul nostru pierde întrânsul pe un colaborator priceput, desinteresat și devotat, iar biserica noastră un credincios bun, cinstit și jertfitor, și un caracter întregu. Pe urma lui rămâne neconsolata lui soție văduvă și un băiat de șapte ani. A fost înmormântat în cimitirul central din Cluj. Marți d. a. la ora 3, petrecut la groapă de întreaga societate românească din Cluj. Prohodul a fost săvârșit de asesorii consistoriului și preoții din Cluj, iar răspunsurile funebre au fost date de corul episcopiei. I. P. Sa Episcopul nostru l-a împărtășit la clinică în Sfintele Taine și i a dat cinstea din urmă la înmormântare.

Cuvântarea panegirică a fost rostită de dl Dr. Seb. Stanca, iar la mormânt a vorbit dl Dr. Ion Suciū în numele baroului avocaților din Cluj și prot. D. Antal în numele Murașului de sus.

Trimitem îndureratei familii sincerele noastre condoleanțe rugând pe Dumnezeu să-i dea mângăierea harului său, iar pe reposatul să-l așeze în sinul tuturor dreptilor săi.

O problemă de drept canonic

O revistă din vechiul regat publică următorul caz interesant, care va trebui cercetat în lumina canoanelor bisericești.

În vara anului 1904, învățătorul școlii primare din satul C. pleacă la vânatoare luând cu sine și pe băiatul preotului, care încă nu împlinise 14 ani. În mijlocul unei lunci se găsea o colibă, adăpostul păzitorului.

În zare se ivește un stol de paseri, care își îndreaptă zborul spre colibă. Băiatul încarcă pușculița cu șiret și trage. Nu se știe dacă a nimerit vre-o pasăre, dar în dosul colibeii s'a auzit o căzătură și un gemet.

Păzitorul a murit pe urma rănilor primite.

Băiatul a fost dat în judecată pentru crima de omor. În instanța ultimă, la Curtea de apel din București, în primăvara anului 1905, cu aplicarea art. 248 din Codul Penal, băiatul a fost pedepsit cu 200 lei, pedeapsa pentru întâmplări provenite din neprevădere. Apărător a fost Barbu Șt. Delavranca. Văduva n'a mai ridicat nici o pretențiune. Lumea a trecut la ordinea zilei peste aceasta nenorocire. Băiatul a terminat liceul și sub influența atmosferei din casa părintească s'a înscris la facultatea teologică din București, pe care a terminat-o luându-și licența. Dornic de învățatură și mai aprofundată a continuat studiile teologice la Cernăuți, unde în anul 1923 a fost promovat „Doctor” în științele teologice. Tinărul s'a căsătorit, e tată de familie și n'are altă dorință mai arzătoare decât să se facă preot.

Canoanele bisericești opresc însă hirotomisirea într-un preot a unui candidat, care a vărsat sânge omenesc. Dispozițiile canonului bisericesc să pot aplica la cazul de față? La aceasta întrebare se cere să răspundă, scurt și precis, bărbații bisericești, cari s'au ocupat cu spiritul canoanelor și cu interpretarea lor în cursul veacurilor.

Veniamin.

ȘTIRI

Darul I. P. S. Patriarhiei Damianos al Ierusalimului. Prezidența societății femeilor ortodoxe română din Cluj, dna Elena Popescu-Voitești, în pelerinajul făcut în anul trecut de dsa la locurile sfinte, a obținut pe seama episcopiei noastre ortodoxe din Cluj dela I. P. S. patriarh Damianos un epitaf de o frumusețe și bogăție rară, lucru de mână în fir de argint și aur cu picturi foarte frumoase. Doamna princesă Alexandrina Cantacuzino, prezidenta Societății din București, a adus acum acest dar prețios la Cluj, și l-a expus spre vedere publică în vitrina băncii „Albina” din piața Unirii. Publicul clujan admiră de câteva zile acest obiect de artă, care va fi o podoabă aleasă a catedralei noastre.

* * *

Hirotonie. Sâmbătă, în săptămâna trecută, P. S. S. episcopul nostru Nicolae a hirotonit într-un presbiter pe d. Atanasie Popa, abs. de teol. și profesor de școala normală din Cluj, iar Duminecă pe revizorul școlar din Târgu-Muraș, dl Ieronim Puia, amândoi pentru trebuințele diecesei. Biserica noastră a câștigat în acești doi membri noi ai clerului două puteri distinse, cari sperăm că în posturile ce le ocupă, vor face servicii prețioase eparhiei și bisericii noastre.

* * *

† *Laurențiu Muntean*, preot ort. în Am-poia, a reposat în 5 Febr. a. c., în Caransebeș, în vârsta de 62 ani. Odihnească în pace.

* * *

Preoții, institutorii și învățătorii nu pot candida. Ministerul de justiție a dat o circulară către tribunale și judecătorii prin care le pune în vedere, că institutorii, preoții și învățătorii nu pot candida pentru alegerile comunale, ei fiind considerați membrii de drept în aceste consilii. În cazul când în unele liste ar figura preoți sau învățători, aceste liste nu vor fi anulate, ci preoții și învățătorii vor fi cooptați ca membrii de drept iar în locul de pe listele alese, vor fi cooptați supleanții de pe aceste liste.

* * *

Mulțumită. În urma ordinului consistorial No. 6946—925 consiliul comunal din Geaca, la insistența subsemnatului, a votat în bugetul anului 1926 pe seama zidirii bisericii din această parohie suma de 45.000 lei. Comitetul parohial își ține de plăcută datorie să-și exprime pe această cale sincera sa mulțumită pentru frumoasa donațiune. Geaca, 10 Febr. 1926. Ion Macavei, paroh.

* * *

O nouă volnicie. Din Maramurăș ni se scrie că în 7 Febr. s'au prezentat la preotul nostru din Borșa doi jandarmi înarmați, comunicându-i ordinul dlui prefect unit și catolic că îl oprește de a mai face orice serviciu în biserică din 7—19 Febr. Dispoziția aceasta pornită dintr'un exces de catolicism hiperzelos, brodat pe tema alegerilor comunale, a stârnit mare tulburare în poporul credincios, câtă vreme tocmai acum în săptămâna primă din post tipicul prescrie serviciu divin în fiecare zi. Se înțelege de sine că ordinul nu a putut fi respectat. Iar dl prefect a făcut un serviciu prost cauzei pe care o reprezintă, învrăjbind poporul împotriva sa, mai ales că până aci poporul acesta nu și bătea capul cu fluctuațiile luptelor politice.

* * *

Un dar frumos. Fostul episcop al bisericii ortodoxe române din Cara, jud. Cluj, cu numele Ioanichie Sabău, dându-și abdicarea din acest post, a dăruit pe seama bisericii suma de 20.000 de lei, ca de acolo să se întemeieze un fond bisericesc-școlar, care să poarte numele său și al soției sale.

* * *

Episcopat în America. Tinând seama, că românii din America și-au pierdut unitatea religioasă, fragmenându-se în grupuri deosebite din punct de vedere religios, Sf. Sinod a luat hotărârea, în sesiunea trecută, să înființeze pentru românii de peste ocean un episcopat ortodox, care să îngrijească de nevoile lor sufletești. Ministerul de externe sesizat de o adresă a Sf. Sinod, a cerut avizul ministerului cultelor privitor la această chestiune. Suntem informați, că se studiază modalitatea înființării cât mai grabnice a acestui episcopat.

* * *

Greva studenților. Săptămâna trecută au avut loc mari turburări studențești la București. Poliția a împiedecat excesele demonstrației, care a înregistrat vre-o 27 răniți. Consiliul de miniștri, care a avut loc Vineri, ocupându-se cu chestia demonstrațiilor a luat dispoziții pentru împiedecarea exceselor studențești, și în urma solidarității studenților de-a nu frecventa cursurile până după rezolvirea doleanțelor tinerimei universitare. Universitatea a fost închisă.

* * *

Pășunile de munte în Ardeal. Ministerul de agricultură a făcut cunoscut comisiilor de ocol de munte din Ardeal, că în regiunile muntoase vor exprporia suprafețe însemnate de terenuri, constituind golurile de munte. Aceste terenuri, cari și în trecut au fost folosite ca pășune, mai cu seamă pentru oi, urmează ca și în viitor să fie destinate aceluiaș scop. Pășunile constituite în aceste goluri vor fi în proporție cu numărul capilor de familie, și numai pentru comunele în al căror hotar s'au expropriat asemenea terenuri, sau pentru cele cari sunt situate la depărtare de cel mult 5 km., de terenurile expropriate. Marii economii de vite nu vor fi luați în considerațiune la calculul suprafeței pășunii comunale. Tot prisosul de teren rămas după satisfacerea necesităților strict legale ale comunelor, se va rezerva pe seama statului, care să facă repartiție în vederea satisfacerii nevoilor altor îndreptățiți.

* * *

Confiscarea averilor bisericesti. Guvernul mexican a confiscat întreaga proprietate a bisericii catolice, avertizând în acelaș timp că va pedepsi cu asprime pe toți cari vor căuta să sustragă vre-o astfel de proprietate de sub controlul statului.

* * *

Coloniștii. Casa centrală a împroprietării a făcut cunoscut consilierilor agricoli din vechiul regat să pue în vedere sătenilor cari au primit teren în colonizare să trebue să dea până la 1 Aprilie 1926, o declarație, prin care se obligă a se muta în comuna în care au fost colonizați cel mai târziu până la 1 Septembrie 1926.

* * *

Ciuma. În Grecia a izbucnit ciuma numită hibornică. Boala face ravagii îngrozitoare.

* * *

Sinucidere. Din Gherla ni se scrie că în săptămâna trecută au fost eliminați dela Teologia din Gherla, unii teologi. Dar dintre ei s'au împușcat. Unul, Silași Mihai a murit imediat, iar Andrei Popovici se luptă cu moartea în clinica din Cluj.

* * *

Conceptia religiilor necreștine despre Dumnezeu, de Virgil Șeuleanu, abs. acad. teol. Cluj. (Prețul 10 lei). O broșură mică, dar în care e comprimat un studiu serios. Autorul, plecând dela adevărul că de calitatea concepției despre divinitate depinde și calitatea religiei în genere, astfel că felul ideii despre divinitate e cheia pentru clasificarea și înțelegerea religiilor, într'o succintă expunere analizează sub raportul concepției despre Dumnezeu o serie de religii necreștine și arată inferioritatea lor față de creștinism. „Invățătura lui Isus se concretizează în concepția despre Dumnezeu iubirii care se cuprinde în câteva cuvinte: „Iubiți pe vrășmașii voștri, binecuvântați pe ceice vă balstămă, faceți bine celor cari vă urăsc, rugați-vă pentru ceice vă vatămă și vă prigonesc“. O astfel de sublimă concepție despre Dumnezeu nu se întâlnește decât în creștinism, și deci aceasta e superioară tuturor religiunilor existente.

Broșura dlui Șeuleanu — un tânăr de care biserica își poate lega speranțe, și care e cunoscut cetitorilor acestui ziar din chiar paginile sale — merită atenția noastră și poate fi citită cu interes și folos de oricine, fie teolog sau nu, căci e rezultatul unei serioase ocupații cu probleme teologice. Într'o formă ușoară și limpede, fără a intra în amănunte, se lămurește o importantă chestiune de ordin religios, căci și astăzi mai voesc unii să expropieze creștinismul de origina și conținutul său divin, și să-l prezinte ca un simplu aliaj religios, format din împrumuturi din alte religii.

Se mai desprinde din broșura dlui Șeuleanu și faptul îmbucurător, că autorul dedicându-se preoției, își dă perfect seama de datoriile acestei nobile misiuni, și astfel la timp potrivit se inarmează cu cele necesare pen-

tru a-și putea împlini cu conștiința obligațiile de păstor sufletesc. Broșura dlui V. Șeuleanu aduce folos, deci s'o citim cu toții.

B.

Comunicat

În baza § 6 din „Regulamentul pentru organizarea despărțămintelor“, în decursul postului sfințelor Paști se vor ține adunările ordinare ale despărțămintelor.

Programa adunării e următoarea:

Ziua 1. a. m.: 8

1. Te-Deum.
2. Deschiderea adunării prin președinte.
3. Raport asupra activității pastorale a preoției și a cercurilor religioase în 1925.
4. Dare de seamă asupra activității despărțământului în 1925.
5. Constatarea plătirii cotizațiilor pe 1925 și incassarea celor de pe 1926. — Inscrierea de membri noi.
6. Alegerea alor doi delegați, pe lângă președinte, la congresul viitor.
7. Inițiative de organizare pentru promovarea vieții religioase și culturale în cuprinsul despărțământului și pentru propășirea Asociației.
8. Chestiuni oficiale.
9. Propuneri.

După masă și a 11-a zi:

Se întocmesc misiuni interne cu mărturisirea și comunicarea preoților, a profesorilor preoți, a absolvenților de teologie și a funcționarilor bisericestii.

Pentru meditația de pregătire înainte de mărturisire recomandăm textul: „Să se ispitească omul pe sine și așa din pâine să mănânce și din pahar să bea“ (Rom. 11, 28), iar pentru meditația dela comunicare: „De câtorci veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni“. (Rom. 11, 26).

P. Cucernicii Părinți, președinți al despărțămintelor vor designa din bună vreme referenți la rapoartele despre activitatea pastorală a preoției și a cercurilor religioase. Asemenea se vor designa referenți pentru meditații.

Biroul central al Asociației.

No. 94—1926 prot.

1—3 No. 111—1926.

2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. III Sâniacob, protopopiatul Luduș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar de stat.
2. Sesiune parohială 10 jugăre, cu prospecte de întregire prin reforma agrară.
3. Dela fiecare familie câte una ferdelă cucuruz și o zi de lucru, din cari $\frac{1}{2}$ este a cantorului.
4. Stolele uzitate în comună.

În primăvară se va edifica casă parohială, iar până atunci comitetul parohial se va îngriji de încvartiruirea preotului.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs cu documentele, subsemnatului oficiu, iar pe lângă respectarea normelor în vigoare se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Luduș, la 11 Faur 1926.

Oficiul protopopesec ortodox român în înțelegere cu comitetul parohial din Sâniacob.

Romul Popa
protopop.

No. 210—1926.

2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. I-a Mociu, tractul Clujului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela data apariției I-e.

Venitele sunt:

1. Casă parohială.
2. Salar de la stat.
3. Sesiune parohială de 32 jug.
4. Stolele obicinuite.
5. Prestațiile obicinuite în natură.

Vor fi preferați cei cu pregătire superioară. Candidații își vor înainta cererile cu actele necesare acestei oficiu și au voie să se prezinte în parohie după prealabila înfățișare aici.

Oficiul protopopesec al Clujului în acord cu com. parohial.

Cluj, 10 Februarie 1926:

Nicolae Vasiliu
protopop.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. II-a Bonțida, tractul Clujului, se publică concurs nou, cu termen de 30 de zile dela ziua apariției în „Renașterea“.

Venitele sunt următoarele:

1. Salar și compeințe conf. coalei B.
2. Locuință potrivită. i
3. Sesiune parohială de 23 jug. pământ bun, cu asigurări de întregire la 32 jug.
4. Stolă conform timpului și o zi de lucru după familie. i

Candidații vor înainta, în termen, cererile provăzute de acte de cualificație acestui oficiu. Nici un candidat nu se va prezenta însă în parohie fără încunoștințarea în persoană a protopopului.

Cluj, 25 Ianuarie 1926.

Oficiul protopopesec în acord cu comitetul parohial.

Nicolae Vasiliu
protopop.

CĂRȚI

La consistoriul nostru sunt depozitate spre desfacere următoarele cărți:

1. Papism și ortodoxism în Ardeal de Dr. G. Ciuhaudu — — — 12.— Lei
2. Românii ortodocși și Românii uniți de Dr. G. Ciuhaudu — 10.— Lei
3. Ortodoxia și creștinismul apusean de P. L. Nicodim — — — 8.— Lei
4. Sebisma Românească sau Unirea cu Roma — — — — — 2.50 Lei
5. Analele Asociației „A. Șaguna” II. și III. à 20 lei, pentru membri — — — — — 16.— Lei
6. Învățăminte cu icoane (12 cărți postale cu icoane din Sft. Scriptură) — — — — — 10.— Lei
7. Vieța unei mame credincioase de Dr. I. Lupaș — — — 5.— Lei
8. Spice din istoria bisericii de Dr. I. Lupaș — — — — — 5.— Lei
9. O pagină din lupta noastră pentru existență de P. S. N. Ivan — — — — — 5.— Lei